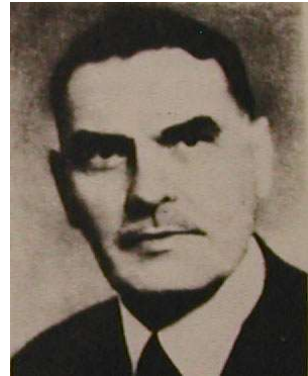

Belák Sándor

(Enying, 1886. július 17. – Budapest, 1947. március 12.)

orvos, farmakológus, bakteriológus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia tagja (levelező 1943. május 14.)

Életpályája:

Orvossá Budapesten avatták 1910. február 12-én. 1908-tól dolgozott a Tangl Ferenc vezette Általános Kórtani Intézetben tanársegédként, majd a Gyógyszertani Intézet adjunktusa lett. 1917-ben szerzett magántanári képesítést a kísérleti gyógyszer-tan tárgykörében. 1921-ben kinevezést kapott a Debreceni Tisza István Tudományegyetem újonnan alakult Orvostudományi Karára a gyógyszerhatástan nyilvános rendes tanárává és a közegészség-tan helyettes, majd 1927-től nyilvános rendes tanárává. 1922/23-1923/24. tanévekben ugyanitt dékáni tiszteletet töltött be. Rövidebb ideig a berlini Charité Klinikán is dolgozott. 1932-ben Budapestre hívták az általános kórtan nyilvános rendes és a bakteriológia megbízott tanárának, egyben az Általános Kórtani és Bakteriológiai Intézet igazgatójának. Ezzel párhuzamosan 1937-től ellátta a budapesti Rheuma és Fürdőkutató Intézet igazgatói tiszteletét. 1943. május 14-én az Akadémia levelező tagjává választotta. A Magyar Orvosok Rheumaegyesületének és a Magyar Hygienikusok Társaságának elnöke, a Nemzetközi Fürdőügyi Szövetség és a Magyar Meteorológiai Társaság alelnöke is volt.

Tudományos munkássága:

Fő kutatási területei: hematólógia, kolloidkémia, a vegetatív idegrendszer és az immunrendszer kapcsolata. Figyelemre méltó eredményeket ért el az öröklött tulajdonságok és a környezeti hatások kutatása terén. Jelentősek orvosmeteorológiai és balneológiai kutatásai is. Új vizeletvizsgálati módszert dolgozott ki. Kutatásai érintették az alkat és az öröklött tulajdonságok, az orvosi meteorológia, a balneológia, a vérképzés bakteriológiájának területét, a kolloidkémiát, a vegetatív idegrendszer és az immunrendszer kapcsolatát, de foglalkozott a biokémia módszertani alapelveivel is. Jelentősek az orvosmeteorológiai és balneológiai kutatásai is. Új vizeletvizsgálati módszert is kidolgozott. 1937-től két tanéven át látta el a budapesti Orvoskar dékáni feladatait.

Főbb publikációi:

- A vizeletvizsgálat módszerei. Bp., 1914.;
- Kolloidkémiái vonatkozások a farmakológiában. In: Orvosképzés, 1919.;
- A vegetatív idegrendszer és immunitás. In: A Tisza István Tud. Társ. munkálatai II. 1927.;

- Adatok a diftéria járványtanához. In: Népegészségügy, 1932.;
- A balneotherápia elméleti vonatkozásai. In: Orvostudomány, 1937.;
- Az immunitás mint vegetatív functio. In: Orvosi Hetilap, 1938.
- A rheuma kórfejlődése. In: Rheumatológia /szerk./ Bp., 1941.;
- Gyógyfürdők és gyógyforrások jelentősége a modern gyógyászatban. In: A magyar idegenforgalom évkönyve. Bp., 1941.;
- A rheumagyógyítás és megelőzés kórélettani kérdései. In: Orvostudomány, 1941.;
- Spastikus és dilatatorikus hyperenergia. Bp., 1943.;
- Rheuma és rheumás betegségek. In: Orvostudomány, 1944.)